Vlaams Parlement

**1819** (2018-2019) – Nr. 4
ingediend op 18 maart 2019 (2018-2019)

# Amendement

voorgesteld na indiening van het verslag

op het voorstel van decreet

van Peter Persyn, Cindy Franssen, Freya Saeys, Jan Bertels, Elke Van den Brandt en Elke Sleurs

houdende wijziging
van de gecoördineerde wet van 10 mei 2015
betreffende de uitoefening
van de gezondheidszorgberoepen

Documenten in het dossier:
**1819** (2018-2019) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag

verzendcode: WEL

**AMENDEMENT Nr. 4**

**voorgesteld door Peter Persyn, Cindy Franssen, Freya Saeys, Jan Bertels, Elke Van den Brandt en Elke Sleurs**
**na indiening van het verslag**

Artikel 3/1 (nieuw)

**Een artikel 3/1 invoegen, dat luidt als volgt:**

*"Art. 3/1. In dezelfde wet wordt een artikel 92/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:*

*"Art. 92/2. §1. Het globaal aantal kandidaten dat voor de Vlaamse Gemeenschap, conform artikel 92, §1, 1°, door de Koning werd vastgesteld, wordt door de Vlaamse universiteiten die een masteropleiding in de geneeskunde of in de tandheelkunde aanbieden, verdeeld pro rato het aantal studenten dat met succes die masteropleiding in de geneeskunde of in de tandheelkunde heeft beëindigd tijdens het vorige academiejaar.*

*In voorkomend geval, als de Vlaamse Regering conform artikel 92, §3, het aantal kandidaten heeft bepaald dat, na het behalen van het diploma, vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, en artikel 4, eerste lid, tijdens een bepaalde referentieperiode toegang mag of moet krijgen tot opleidingen die leiden tot de beroepstitels of groepen van bijzondere beroepstitels die het voorwerp uitmaken van de erkenning, vermeld in artikel 86, wordt dat aantal eveneens verdeeld onder de Vlaamse universiteiten, die een masteropleiding geneeskunde of tandheelkunde aanbieden, pro rato het aantal studenten dat met succes de masteropleiding in de geneeskunde of in de tandheelkunde heeft beëindigd tijdens het vorige kalenderjaar.*

*De Vlaamse universiteiten zijn gemachtigd om de mathematische uitkomst van de proratoverdeling in onderling akkoord te moduleren om de afronding naar gehele getallen te verkrijgen.*

*Elke Vlaamse universiteit kan een plaats voor een kandidaat zoals toegekend aan de respectieve universiteit conform het eerste en tweede lid van dit artikel, overdragen naar een andere universiteit na het akkoord van zowel de betrokken universiteiten als de kandidaat waarvoor de plaats wordt overgeheveld.*

*§2. Elke universiteit stelt het aantal kandidaten vast dat per specialiteit jaarlijks toegang mag krijgen tot opleidingen die leiden tot de bijzondere beroepstitels die het voorwerp uitmaken van de erkenning, vermeld in artikel 86.*

*De universiteit houdt bij die verdeling minstens rekening met:*
*1° het aantal kandidaten dat, conform paragraaf 1 van dit decreet, per universiteit werd vastgesteld;*
*2° het aantal beschikbare erkende universitaire en niet-universitaire stagemeesters en stagediensten;*
*3° de mate waarin het voor de universiteit mogelijk is om een stage aan te bieden die voldoet aan de vereisten die de wetgeving betreffende de erkenning van huisartsen en artsen-specialisten of de wetgeving betreffende de erkenning van algemeen tandartsen en tandarts-specialisten aan de stage oplegt en dit gedurende de gehele duur van de stage.*

*§3. Elke universiteit werkt, in voorkomend geval in samenspraak met de andere universiteiten, een objectieve procedure uit om over te gaan tot de selectie van de kandidaten die per specialiteit toegang krijgen tot opleidingen die leiden tot de beroepstitels die het voorwerp uitmaken van de erkenning, vermeld in artikel 86. De selectiecriteria kunnen verband houden met de opleidingsonderdelen uit de bachelor- en masteropleiding in de geneeskunde of in de tandheelkunde. De selectieprocedure en selectiecriteria worden voor aanvang van de selectieprocedure bekendgemaakt.”.”***.**

VERANTWOORDING

Voorliggend amendement heeft tot doel decretaal te regelen op welke wijze de vaststelling van het aantal kandidaten dat, na het behalen van het masterdiploma in de geneeskunde of in de tandheelkunde, in een bepaalde referentieperiode toegang mag of moet krijgen tot de bijzondere beroepstitel van arts-specialist of huisarts, of tot de bijzondere beroepstitel van algemeen tandarts of tandarts-specialist, moet worden vertaald op het niveau van die universiteiten en binnen diezelfde universiteiten.

Het voorgestelde artikel 92/2, §1, bevestigt de thans gangbare praktijk, namelijk de pro-rataverdeling op basis van het aantal studenten aan de respectieve universiteiten. Deze verdeling is de meest evidente, omdat kandidaten veelal wensen te specialiseren aan de universiteit waar zij het masterdiploma hebben behaald (zijnde een vertrouwde omgeving, waar men bekend is met de geldende gebruiken en de procedures). Hierbij moet worden opgemerkt dat de pro-rataverdeling zowel geldt voor de vastgelegde maxima, als voor eventuele minima. Met andere woorden, ook de (eventueel) bepaalde minima moeten door de universiteiten naar evenredigheid worden ingevuld.

Aansluitend bij de bestaande praktijk wordt het verder aan de universiteiten overgelaten om in onderling akkoord de uitkomst van de pro-rataberekening te moduleren, opdat steeds met gehele getallen kan worden gewerkt.

Het is ook aangewezen dat de universiteiten de mogelijkheid krijgen om beschikbare opleidingsplaatsen in onderling akkoord aan elkaar over te dragen. Op die manier kunnen de universiteiten ertoe bijdragen dat het aantal wettelijk beschikbare plaatsen maximaal wordt benut. Het gaat hier evenwel nadrukkelijk om een mogelijkheid die telkens in concreto moet worden afgewogen. De kandidaten kunnen aan deze mogelijkheid geen rechten ontlenen.

De toegang tot de opleiding als arts-specialist en de opleiding als huisarts, en dus het verwerven van de bijzondere beroepstitel van arts-specialist of huisarts, is echter niet enkel beperkt door de wetgeving betreffende de planning van het medisch aanbod. Er dient ook rekening te worden gehouden met de wetgeving betreffende de erkenning van artsen-specialisten en huisartsen. Een erkenning kan enkel plaatsvinden indien de door de kandidaat gevolgde opleiding als arts-specialist of opleiding als huisarts voldoet aan een aantal wettelijk voorgeschreven voorwaarden, die vertaling moeten krijgen in het stageplan dat de kandidaat bij aanvang van de opleiding indient bij de erkenningscommissie. Een van die voorwaarden is dat de stage wordt uitgevoerd onder leiding van een (coördinerend) erkend stagemeester. Het aantal kandidaten dat een erkend stagemeester ieder jaar kan begeleiden, is echter beperkt (het maximale aantal te begeleiden kandidaten wordt door de federale overheid voor iedere stagemeester vastgelegd in een individueel erkenningsbesluit).

Dezelfde overwegingen gelden, mutatis mutandis, ook voor wat betreft de tandheelkunde.

Ook moet, wat betreft de opleiding als arts-specialist, een bepaald gedeelte van de stage verplicht worden volbracht in een niet-universitair(e) ziekenhuis of stagedienst. Dit houdt in dat de attesterende universiteit er niet enkel voor moet zorgen dat er voor de kandidaten die zij aanvaardt (zijnde de kandidaten waaraan zij een universitair attest uitreikt) een stageplaats beschikbaar is in haar eigen (universitaire) instellingen maar ook in de niet-universitaire instellingen waarmee zij samenwerkt. En ook in deze niet-universitaire instellingen is het aantal beschikbare opleidingsplaatsen beperkt. Wat betreft de opleiding als huisarts, moet er dan weer over worden gewaakt dat er een doorlopend programma van stages van minimum drie jaar wordt doorlopen. Dit programma dient stages te omvatten in erkende ziekenhuisdiensten gedurende minimum zes en maximum twaalf maanden, en er mag geen stage worden verricht in eenzelfde ziekenhuisdienst gedurende meer dan zes maanden. Dit kan dus eveneens een beperking van het aantal stageplaatsen inhouden (er moeten immers voldoende stageplaatsen in verschillende erkende ziekenhuisdiensten beschikbaar zijn).

Om die reden bepaalt het ontwerp van artikel 92/2, §2, dat elke universiteit het aantal opleidingsplaatsen per specialisme vaststelt, waarin met al deze elementen rekening wordt gehouden.

De universiteiten moeten het aantal beschikbare plaatsen echter ook kunnen vaststellen op grond van andere overwegingen die een bepalende invloed kunnen hebben op het aanbod. Zo kunnen ook overwegingen van financiële of operationele aard onder omstandigheden een beperking verantwoorden.

Artikel 92/2, §3, ten slotte verplicht de universiteiten tot een transparante selectieprocedure met het oog op de invulling van de beschikbare opleidingsplaatsen. Aan de universiteiten wordt zodoende de bevoegdheid toevertrouwd om voor de selectie van de kandidaten een eigen selectiesysteem op te zetten en in dat kader selectiecriteria te bepalen. Dit kan desgevallend gebeuren in samenspraak met de andere universiteiten. De selectiecriteria kunnen betrekking hebben op eerder gevolgde opleidingsonderdelen uit de bachelor- en/of masteropleiding in de geneeskunde (zoals bijvoorbeeld het curriculum van de kandidaat) of kunnen ad hoc worden bepaald (zoals bijvoorbeeld een interview). Ook een combinatie van beide is mogelijk. Zowel de selectieprocedure als de selectiecriteria moeten objectief zijn en op transparante wijze aan de kandidaten worden bekendgemaakt. Voor wat betreft de artsenspecialisten zullen de selectiecriteria per specialisme kunnen worden vastgesteld.

■